

Jus Canonicum In V. Libros Decretalium Distributum

novâ Methodo explicatum, Omnibus Capitulis Titulorum (qui in Antiquis, & novis Libris Decretalium continentur) promiscuè & confusè positis, in ordinem doctrinæ digestis. Adjunctis Aliis Quæstionibus Connexis, Quæ Ad Plenam Cujusque Tituli, Aut Materiæ Cognitionem, Et Expositionem Pertinent. ...

Respondens Libro tertio Decretalium, In Quo De Obligationibus, Beneficiis, Aliisque Juribus Clericorum saecularium, & Regularium agitur ...

Pirhing, Ehrenreich

Dilingae, 1676

Titulus XVI. De Deposito.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98275](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98275)

contra commodatarium, nisi post usum expletum, cuius causâ res commodata fuit. n. 11.

IN ANTIQUIS.

§. un. in princ. n. 4. & tribus seqq. & num. 8.
& num. 11.

TITVLVS XVI.
DE DEPOSITO.

§. I. Quid sit depositum, & an depositarius uti possit re depositâ.

ASSERTIO I. Depositum est contractus, quo aliquid alicui custodiendum traditur, sine mercede, ut integrum restituatur, & quomodo à cæteris contractibus distinguatur? num. 1. Ass. 2. Depositarius non potest regulariter uti re depositâ, alioquin furum committit, exceptis tribus casibus. n. 2.

§. II. An, & quando depositarius teneatur ad præstandum dolum, aut culpam, vel casum fortuitum, si res deposita apud ipsam perijt, vel deterior facta est?

ASSERTIO I. Depositarius tenetur de dolo, & lata culpa; & quando præsumatur doli commissus à depositario: quòd si dicat, rem depositam, casu fortuito, amissam esse, id probare debet. num. 3. Ass. 2. Depositarius tenetur tantum de damno ex culpa lata, seu crassa. num. 4. Exceptis duobus casibus, in quibus tenetur etiam de culpa saltem levi, nempe, si seipsum deposito obtulit, vel aliquid pro custodia accepit. Quibus addi potest casus tertius, si expressè conventum sit, ut etiam culpa levis præstetur. n. 5. Ass. 3. Depositarius non obligatur ad casum fortuitum, exceptis tribus casibus, si pactum, culpa, vel mora culpabilis præcessit casum fortuitum. n. 6.

§. III. An dominus semper possit pro libitu repetere rem depositam, & an in deposito locum habere possit compensatio?

ASSERTIO I. Deponens potest statim depositum repetere, quandoquunque voluerit, exceptis quibusdam casibus, in quibus deponens non statim illud reddere: sed restitutionem differre potest. num. 7. Ass. 2. Non potest depositarius velle rem depositam compensare cum alio debito deponentis, vel penes se retinere, donec illi satisfiat de alio debito. n. 8. Imò nec deductio, per quam pars depositi retinetur, locum habet. n. 9. Quamvis compensatio locum habeat in alijs contractibus. cit. num. 9. Probabilius est, etiam in commodato habere locum compensationem. num. 10. In foro tamen conscientie etiam depositarius uti potest compensatione, si aliter debitum suum consequi non possit. num. 11.

§. IV. An, si res aliqua penes Clericum, aut Religiosum sit deposita, & dolo, vel lata culpa ejus sit perditâ, Ecclesia, vel Monasterium obligetur ad re-sarciendum damnum?

Respond. Ecclesiam, vel Monasterium non obligari, nisi quatenus in rem, utilitatēque Ecclesie, vel Monasterij versum fuisse, probatum fuit. num. 12. Idque procedit, licet Clericus, vel Religiosus, cum consensu Prælati sui, vel etiam ipse Præ-latus, sine consensu tamen Capituli, depositum acceperit. n. 13. & duobus seqq.

§. V. An depositarius, commodatarius, vel conductor possit in periculo naufragij, hostilis incursus, vel incendij, præferre res suas, si utrasque periculo eripere non possit?

ASSERTIO I. Res propriæ, vel alienæ, quæ pretiosiores sunt, tali casu, præ alijs, periculo liberari possunt, ac debent. num. 16. Ass. 2. Si res propriæ, vel alienæ sint æquales, tunc in periculo præferendæ sunt res propriæ, si alienæ acceptæ sint in utilitatem dantis tantum, vel utriusque: si verò in commodum accipientis tantum, præferendæ sunt res alienæ, in communi periculo, proprijs æqualibus. num. 17. Porro, si depositarius, vel conductor, præferendo res alienas pretiosiores proprijs, etsi minùs pretiosis, earum jacturam passus est, compensationem damni petere potest: non item commodatarius. n. 18.

SERIES CAPITVLORVM.

IN ANTIQUIS. c. 1, n. 12. & seq. c. 2. in princ. n. 3. & §. San. num. 7. & 8.

TITVLVS XVII.
DE EMPTIONE, ET VENDITIONE.

§. I. Quid sit emptio, & venditio, & quæ ad substantiam illius requirantur?

Est contractus bonæ fidei ultrò, citròque obligatorius, in quo venditor cum emptore de re, sive merce, pro pretio paciscitur, idque declaratur num. 1. In hoc contractu debet certum, ac determinatum pretium constitui, & quidem in pecunia numerata, alioquin invalidus est: quamvis non sit necessarium, ut pretium statim solvatur: sed ut fides de eo habeatur. num. 2. Item venditio debet institui de re certa; unde si erretur in substantia rei, vel corpore rei, ut si vendatur æs pro auro, nulla est venditio. cit. n. 2.

§. II. De emptione, & venditione rerum sacrarum.

Etsi venditio, & emptio solo consensu utriusque partis perficiatur: non tamen alienatio dici potest ante traditionem rei propriæ. num. 3. Si procurator Ecclesie tradidit, ac vendidit rem Ecclesie, non soluto pretio: sed fide solùm de eo habitâ, dominium rei non transfertur in emptorem, donec pretium sit numeratum: Secus est, si Præ-latus tali modo vendat. cit. num. 3. Ass. 1. Res sacræ, & consecratæ non possunt vendi ad usum profanum. num. 4. Ass. 2. Si res sacræ, sive consecratæ, quoad materiam illarum non possint ita separari à consecratione, ut inter res profanas numerentur, tunc neque ad usum sacrum vendi possunt. num. 5. Excipiuntur vasa sacræ, quæ ob necessitatem redimendi captivos, vel simile pium opus exercendi, vendi possunt, etiam integra, si vendantur Ecclesie, vel conflata, si vendantur Laico, aut personæ privatæ: quamvis aliqui putent, neque Ecclesijs vendi posse vasa sacræ integra, & non conflata. n. 6. An possit vendi Laicis sacer calix integer, & non contractus? n. 7. An calix consecratus possit vendi, non solùm ratione materie: sed etiam artificij? n. 8. Item, an Templum, sive Ecclesia materialis vendi possit? n. 9. An possint Clerici, vel Religiosi suam Ecclesiam pro pecunia alijs tradere, ut alibi Ecclesiam ædificare possint, n. 10. An